ഖിലം 31 (After RVM 10.151)
(മേധാ - സൂക്തം)

1 മേധാം മഹ്യ-മങ്ഗിരസോ മേധാം സപ്ത-
ർഷയോ ദദുഃ। മേധാ-മിന്ദ്രശ്ചാഗ്നിശ്ച-
മേധാം ധാതാ ദദാതുമേ ॥

2 മേധാം മേ വരുണോ രാജാ മേധാം-
ദേവീ സരസ്വതീ। മേധാം മേ അശ്വിനൗ-
ദേവാവാ ധത്താം പുഷ്കരസ്രജാ ॥

3 യാ മേധാ അപ്സരസ്സു ഗന്ധർവേഷു ച-
യന്മനഃ। ദൈവീ യാ മാനുഷീ മേധാ സാ-
മാമാ വിശതാദി-മാം ॥

4 യന്മേ നോക്തം തദ്ര-മതാം ശകേയം-
യദനുബ്രുവേ। നിശാ-മിതം നിശാ-മയി-
മയി വ്രതം സഹ വ്രതേഷു ഭൂയാസം-
ബ്രഹ്മണാ സംഗമേ-മഹി ॥

5 ശരീരം മേ വിചക്ഷണം വാങ്മേ മധുമദ്-
ദുഹാം। അവൃധ-മഹ-മസൗ സൂര്യോ-
ബ്രഹ്മണാനീ സ്ഥഃ ശ്രുതം മേ മാ പ്രഹാസീഃ ॥

6 മേധാം ദേവീം മനസാ രേജ-മാനാം-
ഗന്ധർവ ജുഷ്ടാം പ്രതിനോ ജുഷസ്വ।
മഹ്യം മേധാം വദ മഹ്യം ശ്രിയം വദ-
മേധാവീ ഭൂയാസ-മജരാജ-രിഷ്ണുഃ ॥

7 സദ-സസ്പതി-മദ്ഭുതം പ്രിയ-മിന്ദ്രസ്യ കാമ്യം।
സനിം മേധാമ-യാസിഷം ॥

8 യാം മേധാം ദേവഗണാഃ പിതരശ്ചോപാ-

സതേ। തയാ മാമദ്യ- മേധയാഗ്നേ-
മേധാവിനം കുരു॥

9 മേധാവ്യ(।)ഹം സുമനാഃ സുപ്രതീകഃശ്-
ശ്രദ്ധാമനാഃ സത്യ-മതിഃ സുശേവഃ।
മഹായശാ ധാരയിഷ്ണുഃ പ്രവക്താ-
ഭൂയാസ-മസ്യൈ ശര്യാ പ്രയോഗേ॥

10 നാശായിത്രീ വ്,ലാശസ്യാ- ർശസ ഉപചി-
താമസി। അഥോ ശതസ്യ യക്ഷ്മാണം-പാകാരോ-
രോഗ-നാശിനി॥

11 ബ്രഹ്മവൃക്ഷ പലാശ ത്വം ശ്രദ്ധാം-
മേധാഞ്ച ദേഹി മേ। വൃക്ഷാ-ധിപ-
ന്നമസ്തേഽസ്തു അതസ്ത്വം സന്നിധൗ ഭവ॥

—x—